

[Statsministeren]

ners mål om at yde en bistand på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet. I 1982 vil vi forøge bistanden med yderligere 120 mill. kr., og vi vil sigte mod over en årrække at nå op på en u-landsbistand på 1 pct. af bruttonationalproduktet.

Der er som sagt sket ganske mange og særdeles vigtige ting i denne folketingssamling. Så meget mere bemærkelsesværdigt er det, at samlingen er forløbet særdeles roligt og uden større politiske dramaer. Jeg tror, det hænger sammen med den langsigtede politik, der blev lagt op til i december 1979, og de to aftaler – altså i maj i fjor og i maj i år – som er indgået mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Det har ikke alene drejet den økonomiske udvikling i en mere positiv retning, men har også i høj grad bidraget til at skabe politisk ro og stabilitet.

Det kan beklages, at samarbejdet ikke er bredere, men jeg mener, at vi ganske enkelt er nødt til at konstatere, at mulighederne for at inddrage venstre og konservative i samarbejdet ikke er til stede. De to partier indtager en holdning i det politiske arbejde, som gør det mere end besværligt.

Vi ved naturligvis alle, at vi skal finde fremskridtspartiet på den yderste højrefløj, både socialt og kulturelt. Sådan har det ikke altid været med venstre og konservative, men de har – muligvis under indtryk af fremskridtspartiets eksistens – ladet sig trække derudad.

Vi har i det sidste års tid set planer fra venstre og konservative, som er baseret på så voldsomme beskæringer af de offentlige budgetter, at det ville få dybtgående og ødelæggende konsekvenser for det sociale velfærdssystem. Vi har også set, at dér, hvor det var nødvendigt at begrænse udgifterne, har venstre og konservative vendt sig imod, at vi foretog besparelserne på en sådan måde, at trykningen for de svageste grupper ikke blev anfægtet, således som bl. a. regeringens forslag om socialindkomsten tilsigter.

Det er helt åbenbart, at så længe venstre og konservative fastholder denne linje, er der ikke nogen mulighed for et samarbejde mellem socialdemokratiet på den ene side og venstre og konservative på den anden side. Det er derfor godt, at det har vist sig muligt at skabe en ganske høj grad af politisk stabilitet på grundlag af samarbejdet mellem soci-

aldemokratiet, det radikale venstre, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti.

Det er også godt i den forstand, at et sådant samarbejde præges af det sociale og solidariske grundsyn, som bestemt også er socialdemokratiets. Det er derfor det bedste værn mod de mange angreb på solidariteten i samfundet, som desværre i stigende grad gør sig gældende i de større borgerlige partier.

Vi har stadig store og vanskelige problemer, som skal løses – ingen tvivl om det. Men i løbet af denne samling er der sket væsentlige fremskridt. Samfundets interesse i råstofudvindingen er sikret. Den langsigtede økonomiske plan har givet mærkbare resultater, og den politiske stabilitet omkring planen er blevet bekræftet. Arbejdsmarkedets parter har selv kunnet skabe overenskomster, overenskomster, der ikke bryder med sigtet i den økonomiske plan. Der er taget nye initiativer, som begrænser ledigheden. Også i kulturpolitikken og miljøpolitikken er der skabt nye fremskridt. Taget som helhed er det regeringens opfattelse, at vi har oplevet en samling med betydelige, positive resultater.

Forhandling

Formanden:

I en debat som denne kan det jo blive nødvendigt at begrænse de korte bemærkninger i dagens løb, så ordførerne kan komme igennem på rimelig vis, men foreløbig følger vi den sædvanlige linje.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Statsministeren har lige meget omhyggeligt gjort rede for de fremskridt, der er gjort på det kulturelle område i det forløbne folketingsår. Venstre har stemt sammen med socialdemokratiet for alle disse kulturelle fremskridt. Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad der så begrundes, at han heroppe slutter med at sige, at venstre på det kulturelle område har ladet sig trække ud på fremskridtspartiets fløj.

Camre (S):

Vi står i dag ved afslutningen af en folketingssamling, der har markeret, at vi i Danmark på trods af en international økonomisk